

Úředníci soudní účastníci se úkonů naznačených jako zapisovatelé a úředníci státního zastupitelstva vyslaní před okresní soudy k řízení trestnímu nenosí roucha úředního a nemusí též býti oděni v stejnokroj.

Rozdělení podání nejvyššího.

A. Část všeobecná.

Účelem řízení dražebního je, by prodejem věcí dlužníkových za intervence aneb aspoň pod dohledem soudu předsevzatým zjednána byla podstata majetková, z níž by zapraveny byly pohledávky vymáhajícího věřitele, pokud se týče věřitelů a uspokojeny byly po případě i jiné různé pohledávky (daně, útraty exekuce a pod.).

Řád exekuční ze dne 27. května 1896 č. 79 ř. z. obsahuje předpisy o tom, co tvoří tuto podstatu majetkovou (t. zv. podstatu rozdělovací), obsahuje dále předpisy, jimiž je upraven postup při tomto rozdělování a obsahuje posléz i zásady, dle nichž sluší podstatu tuto rozdělit. Avšak podotknouti třeba, že zásady posléz dotčené platí pouze subsidiárně (podpůrně), totiž platí jen pro ten případ, že osoby oprávněné něco jiného neustanovily (§ 214 odst. 2 ex. ř.). Dlužno lišiti rozdělení nejvyššího podání docíleného při dražbě nemovitostí (§§ 209 nn. ex. ř.) a rozdělení výtěžku docíleného prodejem hmotných věcí movitých jakož i speněžením pohledávek a jinakých práv majetkových (§§ 283 nn., 327 ex. ř.). Řízení rozdělovací zakončuje pak t. zv. usnesení rozdělovací (o němž viz odst. B. IV.).

B. Rozdělení nejvyššího podání docíleného prodejem nemovitostí.

I. Podstatu rozdělovací tvoří:

1. nejvyšší podání nebo předražek (§ 195 ex. ř.), obnosy poskytnuté ke zvýšení nejvyššího podání a úroky z nich, ač nepřipadnou-li dle předpisů ex. ř. aneb dle dražebních výmínek (§ 146 ex. ř.) vydražiteli;

2. výnosy prozatímní správy během řízení dražebního nařízené (§ 158 nn. ex. ř.);

3. vadium váhavého vydražitele a splátky nejvyššího podání jím složené, pokud náleží dle předpisů tohoto zákona neb dle dražebních výmínek do podstaty rozdělovací, jakož i jiné náhrady vydražitelem plněné i s úroky (§ 155 ex. ř.);

4. posléze obnosy, jež vydražitel v případech § 157 ex. ř. uvedených (bylo li totiž přiklepnutí právoplatně zrušeno, neb pozbylo-li účinnosti následkem povolení opětné dražby neb následkem toho, že soud přijal předražení, je vydražitel povinen vrátiti těžené plody a vybrané příjmy; ovšem však může, nezavinil-li opětnou dražbu svou liknavostí v placení [§ 154 ex. ř.], sraziti si daně a veřejné dávky, které zapravil, náklady, které na vytěžení plodin a získání příjmů vynaložil a úroky ze splátek nejvyššího podání které k soudu složil, počítajíc ode dne složení) vrátiti je povinen a vůbec veškeré obnosy, které plynou dle předpisů řádu exekučního do podstaty rozdělovací (§ 215 ex. ř.).

II. Řízení.

K jednání o rozdělení nejvyššího podání nařídí soud a sice nejpozději po úplném zapravení nejvyššího podání (§ 152 ex. ř. viz čl. Výminky dražební) buď z moci úřední neb k návrhu rok. Návrh takový mohou učiniti:

1. vydražitel a
2. osoby, jež mohou žádati za opětnou dražbu nemovitosti, tedy
 - a) vymahající věřitel;
 - b) hypotekární věřitelé;
 - c) veřejné orgány v § 172 č. 1 naznačené (totiž orgány, jež povolány jsou k předpisování a vydobývání reálních daní, přírážek a jinakých veřejných dávek);
 - d) exekut (§§ 209/1, 154, 172 č. 1 ex. ř.). K roku obeslati sluší:
 1. exekuta;
 2. veřejné orgány v § 172 č. 1 jmenované (viz shora);
 3. vymahajícího věřitele a

4. všechny osoby, pro něž vážnou dle výkazů u soudu se nalézajících na exekučně prodané nemovitosti neb na právech na této nemovitosti zapsaných věcná práva a břemena. Osoby tyto budtež zároveň vyzvány, by své nároky co do kapitálu, úroků, útrat a jinakých vedlejších pohledávání před rokem aneb při roku ohlásily a zároveň nejpozději při roku listiny k průkazu jich nároků sloužící, pokud se snad již u soudu nenalézají, v prvopise neb v ověřeném opise předložily, ježto by se jinak při rozdělování k nárokům jich jen potud hleděti mohlo, pokud by z knihy veřejné, ze spisů zájemních a jinakých spisů exekučních bylo patrné, že nároky takové po právu pozůstávají a se hodí k uspokojení (§§ 209, 210 ex. ř.). Při služebnostech, výměncích a ostatních břemenech reálních, při vtělených právech nájemních a vůbec při všech právech a břemenech, jež vydražitel dle dražebních výminek a dle výsledku dražby nepřevzme, budiž udán obnos náhrady, která se požaduje následkem nepřikázání (viz dole v odst. B III. 6). Jedná-li se však o zástavní pojištění pohledávek z daného úvěru, z převzatého jednatelství neb z důvodu správy neb náhrady škody, budiž udán obnos, kterého se domáhá oprávněný, ač neučinil li již tak k terminu dražebnímu. Je li někdo ochoten od svého pojištěného nároku na plnění důchodů nebo jinakých opětujících se dávek za určitý obnos kapitálový upustiti, označ obnos, za který tak učiniti chce. Není-li nemovitost exekučně prodaná zapsána v knize veřejné a zejména tam, kde se vedou t. zv. Verfachbücher, budiž udán zástavními věřiteli pořad práva zástavního označením doby, od které tvrdí, že jim právo zástavní přísluší.

Položení roku budiž sděleno vydražiteli s podotknutím, že je mu volno se ho zúčastniti. Položení roku budiž mimo to aspoň 14 dní napřed přibitím na soudní desku u veřejnou známost uvedeno. Nebylo-li by možná jednání za jeden den skončiti, přeruší se a položí se na některý z nejbližších dnů a ohlásí se to osobám přítomným. Opětovného pozvání osob v § 209 jmenovaných třeba není (§ 212 odst. 3 ex. ř.).

Při roku jednají přítomné osoby o tom, ke kterým nárokům a v jakém pořadu sluší při rozdělování nejvyššího podání přihlížeti. O nárocích, které z rozdělovací podstaty uspokojeny nebudou i kdyby sporné nároky jim předcházející odpadly, se nejedná. Exekut k roku se dostavivší podejž vysvětlení soudem neb osobami přítomnými žádaná, jež nutná jsou pro zkoumání pravosti a pořadu nároků, jež z nejvyššího podání zapraviti sluší. Exekutu, jenž se nedostaví k rozdělovacímu stání, kuratora zříditi nelze. Pokud by však jeho přítomnost byla zvláště důležitou pro rozhodnutí o vznesených nárocích a odporech, budiž obeslán s pohrožením pokuty

pořádkové (§ 212 ex. ř., § 87 org. zák.). Všichni oprávnění a k roku se dostavivší mohou vznést odpor proti tomu, by se při rozdělování přihlíželo k nárokům ohlášeným neb k nárokům, jež seznati lze z knih veřejných, spisů zájemných neb jinakých spisů exekučních. Mohou dále vznést odpor proti výši požadovaného kapitálu a vedlejších povinností, jakož i proti pořadu, kterého se pro jednotlivé pohledávky věřitelové dotýcí domáhají. Avšak odpor takový mohou vznést jen tehda, když by pohledávky jich následkem odpadnutí sporných nároků z rozdělovací podstaty zaplacení dojíti mohly. S tímž obmezením mohou zejména i podzástavní věřitelové odpor vznést. Exekut může odporovati jen tomu, by se přihlíželo k takovým nárokům, jimž žádný titul exekuční nesvědčí. Byl-li odpor vznesen, pokusí se soudce jednání řídicí, by bylo, pokud možná, docíleno dohodnutí. Nezdáří-li se takový pokus, zjisti všechny okolnosti pro rozhodnutí soudu závažné výslechem přítomných osob, jež jsou zmíněným odporem dotčeny (§ 213 ex. ř.). O odporu rozhodne se rozdělovacím usnesením, ač nezávisí-li rozhodnutí od vyšetření sporných okolností skutkových, ve kterémžto případě odkáže se v rozdělovacím usnesení odpor na pořad práva. S nároky, proti nimž byl odpor podán, jenž byl odkázán na pořad práva, nakládá se v usnesení rozdělovacím prozatím tak, jako kdyby odpor proti požadované výši nebo proti tvrzenému pořadu nebyl býval podán. Kdo byl se svým odporem odkázán na pořad práva, musí během jednoho měsíce po doručení usnesení rozdělovacího vykáhati, že spor zahájil, ježto by jinak k návrhu osoby, proti které odpor směřuje, provedeno bylo usnesení rozdělovací bez ohledu na vznesený odpor. To budiž i v usnesení rozdělovacím podotknuto. Tyto předpisy platí obdobně i tehda, když vyřízení odporu závisí na zavedení řízení u příslušného úřadu správního (§ 231 ex. ř.). Bylo-li tudíž ve zmíněné měsíční lhůtě vykáháno, že spor byl zahájen, odročí se vykonání usnesení rozdělovacího až do vyřízení sporu, má tedy výkaz takový účinek odkládací co do výkonu usnesení rozdělovacího. Ovšem že nepodáním žaloby v čas nepozbývá ten, kdo odpor podal, žalobního svého práva naprosto a nepozbývá ho ani provedením rozdělovacího usnesení (§ 231 odst. 4. ex. ř.). Ovšem ale žalovati nemůže ten, o jehož odporu bylo již rozdělovacím usnesením právoplatně rozhodnuto, leda že by opřel žalobu o jiný důvod právní, než který soud v usnesení rozdělovacím neuznal. O odporu odkázaném na pořad práva rozhoduje soud exekuční. Odporuje-li témuž nároku více osob, mohou podati žalobu společnou, takže nastává společenství ve sporu (*litis consortium ex lege*). Rozsudek o žalobě vyneseny působí pak proti všem a pro všechny věřitele a osoby oprávněné, působí pak i proti exekutu a pro něho (§ 232 ex. ř., § 14 c. ř. s.). Vyhoví-li rozsudek odporu, určí (a to i když nebylo za to žádáno) na základě rozdělovacího usnesení a spisů řízení rozdělovacího, kterému věřiteli a jakým obnosem sporný díl podstaty rozdělovací má býti vyplacen. Pokud by dle náhledu soudu takové určení setkávalo se se značnými obtížemi, nařídí se v rozsudku nové řízení rozdělovací. Toto řízení, jež ostatně zavedeno buď z moci úřední, jakmile rozsudek nabude právní moci, obmezí se jen na onu část podstaty, již se odpor týče. Účastníci, kteří z výtěžku dražby jsou již uspokojeni buď hotovým zaplacením, převzetím dluhu nebo tím, že potřebný obnos byl pro ně deponován, k novému tomuto řízení se nepřiběrou (§ 233 ex. ř.). Předpisů těchto užití sluší i při rozhodování o rekursu (§ 234 odst. 2 ex. ř., viz dole v odst. IV.).

III. Zásady rozdělovací.

Dle výsledků roku o rozdělení nejvyššího podání rozhodne soud na základě přihlášek, spisů řízení dražebního, knihovních výtahů doplněných až ke dni poznámky udělení příklepu o rozdělení usnesením (t. zv. usnesení rozdělovací). Zásady, které exekuční řád v § 216 uvádí, platí, jak shora již řečeno, pouze podpůrně, t. j. platí pro ten případ, že strany zúčastněné něco jiného neumluvily (§ 214 ex. ř.). Uvádí pak zákon jednak povšechné zásady rozdělovací (§ 216 ex. ř.), jednak pak předpisy zvláštní (§§ 218 nn. ex. ř.).

a) Zásady povšechné: Z podstaty rozdělovací budtež zapraveny:

1. Náklady nucené správy, náklady spojené s udržováním a nutným zlepšením nemovitosti a zálohy poskytnuté k prozatímnímu krytí těchto nákladů, pokud během řízení dražebního byla správa nařízena ve prospěch osob na nejvyšší podání odkázaných (§ 216 č. 1, § 120 č. 4 ex. ř.). Pokud by však tyto výlohy a zálohy vznikly nucenou správou zavedenou ve prospěch vydražitele neb jednotlivých vymahajících věřitelů, nezapraví se z rozdělovací podstaty.

2. Reální daně za poslední tři léta přede dnem udělení příklepu zadržené s přírážkami, poplatky z převodu majetku a jinaké veřejné dávky, jež z nemovitosti zapraviti sluší a jež dle stávajících předpisů zákonného práva zástavního nebo přednostního požívají. Též úroky z prodlení z těchto dávek a daní, pokud nejsou přes 3 léta zadrženy. Přírážky požívají stejného pořadu s daněmi a dávkami, na jejichž základu se vyměřují.

3. Dále zapraveny budtež mzdy čeledí a dělníků zaměstnaných při správě pozemku určeného k lesnictví neb hospodářství za poslední pololetí přede dnem udělení příklepu zadržené, pokud mzdy tyto týkají se služeb, pokud se týče, prací v tomto čase konaných. Mzdy, jež splatny se staly teprve během tohoto posledního pololetí, jež se však vztahují na práce dříve konané, zapraveny budte z podstaty rozdělovací jen tím obnosem, který vypadá na služby konané v posledním pololetí před udělením příklepu. Zapraví se však jen mzdy v penězích, nikoliv i zadržené stravné neb jinaké požitky služební zmíněných hospodářských a lesních čeledínů a dělníků.

4. Zapraví se dále pohledávky zástavním právem na nemovitosti zjištěné. Zejména zapraví se i takto pojištěné daně a poplatky. Zadržené daně reální, přírážky a jinaké dávky veřejné s úroky a vedlejšími povinnostmi, jež knihovním zápisem neb zájemním popisem posud ještě nejsou zjištěny a pokud nebyly ohlášeny do počtetí dražby, zapraví se po úplném uspokojení exekventa před ostatními pohledávkami a právy zadnějších věřitelů (§ 172 posl. odst. ex. ř.; dobrozdání nejv. soudu). V tomto pořadu zapraví se dále zástavně nepojištěná pohledávka vymahajícího věřitele, úhrada pro služebnost, výměnky a jinaká reální břemena, jež vydražitel převezme na účet nejvyššího podání, jakož i odškodné nároky za vtělená práva nájemní a jinaká práva a břemena, jež vydražitel dle dražebních výminek a výsledku dražby nepřevzme, a sice zapraví se vesměs dle pořadu příslušných knihovních zápisů aneb dle časového sledů zájemních popisů a jinak prokázaných aktů právo zakládajících. Dodati sluší, že útraty sporu a exekuce, jež vznikly vymaháním nároků v odst. 2 až 4 uvedených, jakož i dále úroky, důchody, výživné a jinaké opětuující se dávky, pokud

se zakládají na smlouvě neb v zákoně a pokud nejsou déle zadrženy než 3 roky přede dnem udělení příklepu, požívají stejné přednosti s kapitálem neb právem poživacím. Stejně přednosti s kapitálem požívají i úroky založené smlouvou uzavřenou pro případ předčasného splacení pohledávky knihovně zjištěné. Pokud by podstata rozdělovací nepostačovala, budtež zmíněné povinnosti vedlejší zapraveny před kapitálem (§ 216 ex. ř.).

5. Pokud podstata rozdělovací stačí, budtež dále zapraveny reální daně s přírážkami, poplatky z převodů majetku a jinaké reální dávky veřejné přes 3 roky zadržené, ač přísluší-li jim jinak zákonné právo zástavní.

6. Úroky, důchody, výživné a jinaké opětuující se dávky zakládající se na smlouvě neb zákoně, pokud jsou přes tři roky zadržené, zapraví se dle priority kapitálu neb práva, pokud zástavního práva požívají.

7. To, co snad ještě zbude po uspokojení všech nároků v odst. 1 až 6 uvedených, vydá se co hyperocha exekutu (§ 217 ex. ř.); pokud by však podstata rozdělovací byla nedostatečnou, zapraví se nároky téhož pořadu požívající i s příslušnými povinnostmi vedlejšími jen poměrně t. j. dle poměru úhrnných jich obnosů (§ 218 ex. ř.).

b) Z předpisů zvláštních uvádí zákon tyto:

1. Knihovně zapsaným postupem přednosti vstupuje hypotekární pohledávka, které byla přednost postoupena (nazveme ji stručně pohledávkou *b*) na místo pohledávky, jejíž přednost byla postoupena (pohledávka *a*). Je-li pohledávka *b* větší než pohledávka *a*, předchází pohledávka *b*, pokud strany něco jiného neumluvily, i na svém původním místě pohledávce *a*. Je-li opáčně pohledávka *b* menší než pohledávka *a*, předchází, pokud něco jiného nebylo umluveno, pohledávka *b* na původním místě pohledávky *a* zbytku této pohledávky (dobrozdání nejv. soudu; na př. *a* obnáší 1000 zl., *b* 400 zl. Tu bude zapravena [pokud strany něco jiného neumluvily] v pořadu pohledávky *a* nejprve pohledávka *b* plným obnosem a nebude zapraven předkem zbytek pohledávky *a* 600 zl.).

2. Pohledávky, k jichž dobytí byla nařízena před zavedením dražebního řízení nucená správa nemovitosti, zapraveny budou v pořadu uspokojovacího práva věřitele, třebaš věřitel tento knihovně pojištěn není a také k řízení dražebnímu nepřistoupil (§ 218 ex. ř.).

3. Knihovně pojištěné nároky na roční důchody, výživné a jinaké opětuující se dávky zapraví se z rozdělovací podstaty tak že se předkem zapraví dávky zadržené až ke dni udělení příklepnutí (dle zásad shora vytčených) a pak úročně uloží se kapitál potřebný pro zapravení dávek budoucně splatných. Kapitál uvolněný zánikem práva poživacího přikáže se již pokud možná napřed osobám, jejichž nároky nedojdou plného zaplacení z rozdělovací podstaty dle pořadu jich nároků a není-li tu takových osob, exekutu. Opatření ohledně úročného uložení kapitálu učiní soud exekuční, pokud osoby, jimž nárok k tomuto kapitálu přísluší, se o opatření takovém dohodnouti nemohou. Za škodu však, která by snad vznikla tím, že by soud opomenul učiniti vhodná opatření ve příčině úročného uložení kapitálu, neručí ani stát ani úředníci soudcovští (§§ 219, 236, 77 ex. ř. a čl. XXIII. úv. z. k ex. ř.). V rozdělovacím usnesení budiž pak uvedeno, jak užiti sluší úroků z těchto uložených kapitálů a jak naložiti kapitály uvolněnými (§ 229 odst. ex. ř.).

4. Pohledávky hypotekární výmínečné:

a) Pohledávky hypotekární výminkou resolutivní (rozvazovací; o výminkách vůbec viz § 696 nn. o. o. z. o čl. Výminky) doložené a též i pohledávky, ohledně nichž je v knize veřejné zanesena poznámka spornosti neb žaloby o výmaz, zapraví se hotově dle zásad shora v odst. *A.* dotčených jen tehdá, když věřitel složí jistotu, že vrátí obdržené, když se výminka dostaví. Odepře-li jistotu (zejména též když se nejpozději při posledním rozdělovacím roku k složení jistoty nenabídne aneb když jistotu v čas nabídnutou nesloží před pravomocí rozdělovacího usnesení; v rozdělovacím usnesení budiž udáno, jakou jistotu při hotovém zapravení pohledávek resolutivní výminkou doložených zapraviti dlužno (§ 229 odst. 2 ex. ř.), uloží se obnos na pohledávku vypadající úročně. Zmaří-li se výminka resolutivní, obdrží věřitel příslušný obnos i s úroky, jde-li arciť o pohledávku úročnou. Je-li pohledávka neúročnou, vydají se úroky osobám, jež nedošly plného zaplacení z podstaty rozdělovací (arciť v pořadu jich nároků) a není-li jich exekutu. Složenou jistotou neb obnosem vypadajícím na pohledávku výmínečnou budiž již napřed pro případ dostavení se výminky resolutivní podobně naloženo, jako uvolněným kapitálem v případě v odst. 3 (§§ 220, 219 ex. ř.).

β) Obnosy vypadající z rozdělovací podstaty dle zásad v odst. *A.* vytčených na hypotekární pohledávky doložené výminkou odkládací uloží se úročně. Úroky naloží se podobně, jako v případě odst. *a)*, podobně i o uvolněném kapitálu platí předpisy § 219 ex. ř.

5. O pohledávkách simultáních, jež sluší z podstaty rozdělovací hotově zapraviti, viz § 222 ex. ř., který přijal zásadu vyslovenou již v § 37 konk. ř. a čl. Právo zástavní simultaní. Ostatní hypotekární pohledávky (též daně a poplatky zástavním právem zjištěné) budou hotově zaplacený jen tehdá, když hotové jich zapravení se žádá nejméně 8 dní před rokem dražebním, jinak převezme je vydražitel na účet nejvyššího podání. Věřitelé, kteří žádali v čas za hotové zaplacení, mohou však během roku rozdělovacího od této žádosti ustoupiti a prohlásiti, že se spokojují s převzetím dluhu vydražitelem a s propuštěním dřívějšího jich dlužníka, ovšem ale musí hotové zaplacení přijmouti, když vydražitel nechce dluh převzítí. Převezme-li vydražitel dluh, zapraví se hotově dle zásad shora vytčených pouze úroky až do dne udělení příklepu zadržené, jakož i jiné povinnosti. Žádá-li se za hotové zapravení pohledávek lhůtou doložených, uloží se úročně obnos z podstaty rozdělovací na pohledávku vypadající pro dobu až ku dospělosti. S úroky až do dne dospělosti jdoucími naloží se způsobem v odst. 4 *a)* dotčeným. Pokud však vydražitel pohledávky tohoto druhu převezme na účet nejvyššího podání, platí sám ode dne udělení příklepu až do dospělosti zákonné úroky, s nimiž se rovněž způsobem v odst. 4 *a)* uvedeným naloží. Dodati sluší, že vydražitel může hypotekární pohledávky na nejvyšší podání převzaté pololetně (pokud kratší lhůta vypovědní umluvena nebyla) vypovědět, pokud úroky (annuity v to nečítajíc) 40/0 převyšují (§§ 223, 153 ex. ř.).

Právo pololetní vypovědi přísluší vydražiteli tak dlouho, pokud s věřiteli hypotekárními ohledně vypovědi a splácení pohledávek zástavním právem zjištěných něco jiného neumluvil. Předpisy o hypotekárních pohledávkách platí i tehdá, když se jedná o pohledávky z daného úvěru, z převzatého jednatelství neb z důvodu správy neb náhrady škody, avšak

platí jen ohledně pohledávek z uvedených poměrů do posledního roku rozdělovacího skutečně již vzniklých. Část udaného nejvyššího obnosu ještě nevyčerpaná zapraví se příkázáním přiměřeného obnosu v hotovosti z rozdělovací podstaty. Obnos tento uloží se úročně. Obnosu toho užije se předkem k zapravení nároků, jež věřiteli proti dlužníkovi nově vzniknou. S úroky z obnosu toho, jakož i tím, co zbude z uloženého obnosu po skončení poměru úvěrního neb kaučního, naloží se opětně způsobem v odst. 4 *α*) zmíněným (§ 224 ex. ř.).

6. Co se týče služebností a břemen reálních, jež vydražitel převezme, rozeznává zákon trvalá, t. j. taková, jež časem obmezena nejsou, a dočasná t. j. časem obmezená. Obnos, jenž vypadá z podstaty rozdělovací na břemena dočasná, uloží se úročně. Útraty připadají po dobu trvání břemena vydražiteli. Po zániku břemene naloží se s uvolněným obnosem způsobem v odst. 4 *α*) vytčeným. Jde-li o trvalá břemena, vydá se zmíněný obnos trvale vydražiteli. Co se týče otázky, jakým obnosem sluší oceniti služebností a břemena reální, rozeznává zákon služebností a břemena reální k opětujícím dávkám oprávnující a služebností i břemena ostatní. V prvním případě rovná se obnos kapitálu, jehož je zapotřebí, by z jeho úroků zapraveny býti mohly dávky k splatnosti dospívající dnem udělení příklepnutí neb jich hodnota peněžní, v druhém případě určí obnos ten soudce, přihlížeje k výsledku odhadu. Vtělené výměnky pokládají se za dočasná břemena reální oprávnující k opětujícím se dávkám (§§ 225, 226 ex. ř.). Vydražitel poskytuje oprávněnému výměnkáři příslušející mu dávky naturální i peněžní. Nestačí-li však obnos z rozdělovací podstaty na výměnek vypadající, nesmí vydražitel proto výměnkáře zkrátiti, nýbrž doplní nedostávající se obnosy z úhradního kapitálu. Svolí-li k tomu výměnkář a osoby odkázané na kapitál úhradní, může soud učiniti opatření, by kapitál úhradní byl tam, kde pozůstávají pokladny pro zaopatření stáří, do takové pokladny zaplacen ve prospěch výměnkáře. K návrhu takovému musí ovšem svoliti osoby na úhradní kapitál odkázané, a pokládá se za to, že svolují, když nedostaví se k roku k jednání o návrhu takovém nařízenému (§§ 226, 56 ex. ř.). Služebností a reální břemena (vyjmouc výměnky), jež z podstaty rozdělovací úplně zapraveny nebudou, se zruší; na jich místo nastupuje odškodný nárok za to, že břemeno příkázáno nebylo. Odškodné, jež určí soudce, zapraví se hotově dle postačitelosti rozdělovací podstaty a sice v pořadu, jenž příslušel právu zrušenému. Výmaz knihovních břemen a práv vydražitelem nepřevzatých může soud exekuční k návrhu vydražitele teprve po právní moci rozdělovacího usnesení povolití. S tímto návrhem lze současně spojití návrh na knihovní vklad práva vlastnického vydražitelem příklepem nabytého, jakož i na převod knihovních práv s vlastnictvím nemovitosti spojených, konečně na výmaz poznámek řízení dražebního se týkajících (na př. poznámka dražby, udělení příklepu), ač návrh takový již před vyřízením nejvyššího podání u soudu exekučního učiniti lze, když vydražitel prokáže, že v čas a řádně splnil výminky dražební. Dříve než návrhu posléz řečenému soud exekuční vyhoví, může, pokud se mu to zdá býti nutným k objasnění neb doplnění průkazů, slyšeti (arciť na útraty vydražitele) exekventa, osoby, jimž věcná práva k nemovitosti přísluší, neb konečně jen některé z těchto osob. Pokud je to však účelnějším, může soud upustiti od výslechu osob těchto a pouze je vyrozuměti, že návrhu vydražitele vyhověl. Současně s povo-

lením opatří soud, čeho třeba k provedení knihovních zápisů. Usnesení, jímž se nařizuje výmaz poznámek řízení dražebního se týkajících, rekusem odporovati nelze. Konečně sluší se o tom zmíniti, že při rozdělování nejvyššího podání přihlížeti lze ke knihovním záznamům jen když se nejpozději při posledním roku rozdělovacím prokáže, že řízení ku spravení záznamu bylo zahájeno aneb že lhůta pro zahájení tohoto řízení v tu dobu ještě nevypršela (§§ 226, 227, 237, 239 č. 8 a 228 ex. ř.).

IV. Usnesení rozdělovací.

a) Obsah. Usnesení rozdělovací obsahuje:

1. úhrnný obnos rozdělovací podstaty;
2. obnosy, jež se jednotlivým oprávněným osobám vyplatí neb pro ně deponují;
3. břemena a dluhy s přísl, jež vydražitel převezme na nejvyšší podání;

4. úhrady přiměřené převzatým břemenům a dluhům,

Obnosy v odst. 2—4 uvéstí sluší číselně dle pořadu a práv a nároků, jež mají býti jimi uspokojeny neb pojištěny, a zároveň budiž podotknuto, pokud jsou nároky oprávněných osob co do kapitálu a vedlejších povinností uspokojeny.

5. Jak sluší naložiti s úroky z uložených kapitálů, jak s kapitály uvolněnými, jakou jistotu sluší složiti při hotovém zaplacení pohledávek doložených výminkou rozvazovací, které osoby, jakým obnosem a v jakém pořadu mají nárok na náhradu, přispěly-li k zaplacení simultání hypoteky statky simultáně zavazené v jiném poměru než v § 222 (§ 37 konk. ř.) uvedeném, konečně jaká část podstaty rozdělovací připadne exekutovi

6. Jsou-li zde podmínky § 118 kn. z. (totiž podmínky, za kterých žádati lze za amortisaci starých břemen knihovních), buďtež v usnesení rozdělovacím uvedeny i ty nároky, jež v případě amortisace zaplacení dojdou z obnosu vypadajícího z podstaty rozdělovací na pohledávku amortisovanou.

Za amortisaci mohou žádati:

- a) vydražitel;
- b) věřitelé, již mají nárok na zaplacení z obnosu, jenž se amortisací uvolní. Tento obnos budiž po dobu řízení amortisačního úročně uložen. Úroky připadají osobám v odst. b) dotčeným dle pořadu jich nároků (§§ 229, 230 ex. ř.).

Usnesení rozdělovací budiž doručeno všem osobám k roku pozvaným (§ 229 ex. ř.). Proti usnesení rozdělovacímu mohou podati rekurs exekut a oprávnění dostavivší se k roku rozdělovacímu, avšak právo k rekursu je obmezeno podobně jako právo odporu zmíněných osob (viz shora). Z důvodů, pro něž osoby dotyčné mohly vznéstí odpor, avšak při roku rozdělovacím odpor nevznesly, ani rekurs podati nemohou (§ 234). Směřoval-li odpor proti včítání hypotekární pohledávky na účet nejvyššího podání a bylo-li tomuto odporu právoplatně vyhověno, buď v usnesení rozdělovacím neb v rozhodnutí o rekursu proti usnesení rozdělovacímu vzneseném neb rozsudkem vneseným o odporu na pořad práva odkázaném, nařídí soud exekuční vydražiteli, by zbytek nejvyššího podání, jenž rovná se nevčitatelnému obnosu pohledávky hypotekární s vedlejšími povinnostmi, jakož i zákonné úroky z obnosu tohoto ode dne přiklepu plynoucí během 14 dní k soudu složil. Takový rozkaz lze však jen tehda vydati, když

proti včítání hypotekární pohledávky vydražitelem k placení na nejvyšší podání převzaté s úspěchem byl odpor vznesen. Nevyhoví-li tomuto rozkazu, dobývá se zbytek nejvyššího podání na vydražiteli exekučně a sice k návrhu, jež u soudu exekučního může učiniti každá osoba, jež k rozdělovacímu roku byla pozvána. Se zaplaceným zbytkem nejvyššího podání naloží se dle § 232 odst. 2 (totiž nařídí se nové řízení rozdělovací).

Na konec zmíniti se sluší ještě o jisté zvláštnosti, která se při usnesení rozdělovacím vyskytuje. Dle § 528 odst. 1 c. ř. s. totiž rekurs proti souhlasným usnesením dvou nižších stolic (contra conformes sententias) jest vyloučen. Z pravidla toho uznává § 239 posl. odst. ex. ř. vyjimku, pokud se týče usnesení rozdělovacího, takže i když druhá stolice rekurs podaný proti rozdělovacímu usnesení zamítla, tudíž usnesení I. stolice potvrdila, rekurs k nejvyššímu soudu je přípustným.

b) Provedení usnesení rozdělovacího: Nabylo-li usnesení rozdělovací právní moci, vydají se na kvitanci obnosy jednotlivým oprávněným k hotovému vyplacení přikázané, pokud arcíť spor ohledně obnosů těchto zahájen nebyl neb lhůta k podání žaloby ustanovená marně uplynula. Pokud pak usnesení rozdělovací pro zahájený spor nějaký provésti nelze, deponují se příslušné obnosy až do pravoplatného rozhodnutí u soudu § 236 ex. ř.

C. Rozdělení nejvyššího podání docíleného prodejem movitých věcí hmotných, speněžením pohledávek a jinakých práv majetkových. O tom, co tvoří podstatu rozdělovací a které obnosy sluší zapraviti z podstaty rozdělovací, viz čl. Prodej věcí movitých. Ostatně platí zde celkem obdobné zásady, které shora byly uvedeny ohledně nemovitostí, pokud arcíť povahou věci vyloučeny nejsou.

Nabylo-li rozdělovací usnesení právní moci, sdělí soud exekuční — pokud ovšem není třeba ohledně jednotlivých položek vyčkati výsledku zahájeného sporu — z moci úřední úřadu schovacímu (depositnímu) neb bernímu jména osob, jež nárok mají na nejvyšší podání a obnosy, jež jim vydati sluší a poukáže zároveň osoby tyto, by si obnosy jim přikázané vyzdvihly. Taková opatření může ostatně soud exekuční učiniti již v usnesení rozdělovacím, když se tím věc zjednoduší a zejména tehdá, když při roku rozdělovacím žádná strana odpor nevznesla. Opatření takové lze však učiniti jen s výhradou pravomoci rozdělovacího usnesení. Doložiti dlužno, že předpisy uvedené platí obdobně i o rozdělení nejvyššího podání docíleného prodejem z volné ruky. Za náhradu útrat musí však v tomto případě žádati exekvent během jednoho měsíce po skončení exekuce, ježto by jinak nárok takový byl vyloučen. Před uplynutím této doby nesmí pak býti nic vydáno exekutu z docíleného výtěžku (§§ 286—288, 74, 315, 327 ex. ř.).

Rozdělení podstaty konkursní (§§ 168—190 konk. ř.).

I. Věřitelé podstaty dojdou uspokojení bez ohledu na stav konkursního projednávání, jakmile jich nároky nepochybně a splatny jsou. Správce konkursní podstaty jest povinen starati se o to, aby potřebné obnosy v pravý čas byly pohotově (§ 160 konk. ř.).

II. Co do uspokojení konkursních věřitelů ze společné konkursní podstaty, pokud se týká, co do rozdělení podstaty společné vytýká řád konkursní tyto zásady: